Председник Србије Александар Вучић одлуком да за премијера предложи младу ЛГБТ жену школовану на Западу покушао је да убеди Брисел да је "поуздани либерални демократа који поштује различитост и вреднује толеранцију", али је "сада питање да ли ће ико то именовање узети озбиљно", оцењује Вашингтон пост.

У тексту под насловом "Геј жена наредни српски премијер: да ли је њен избор само представа?" лист наводи да су Вучићев избор сместа похвалили западни медији и међунардоне дипломате, али су поједини посматрачи скептични, тврдећи да Србија покушава да увери Запад да подржава европске вредности прикривајући тренд растућег ауторитаризма.

Лист пише да је улога председника у Србији претежно церемонијална, али да се очекује да ће Вучић наставити да држи дизгине власти. Вучић је то чак и рекао када је најавио да ће се Брнабићева фокусирати само на економију, док ће бивши премијер Ивица Дачић "суштински водити политички део владе", додаје лист.

Наводећи да је избор Ане Брнабић у парламенту због њеног сексуалног опредељења данима био под знаком питања, Вашингтон пост додаје да се чини да је Вучичћ сакупио довољну подршку, али да је ипак широко распрострањена сумња у то колико ће она заправо бити у стању да постигне.

Коен Слутмекер са Универзитета Квин Мери у Лондону каже да је избор Ане Брнабћић

само последњи пример председникове стратегије "тактичке европеизације" у којој се он празним обећањима држи тзв. западних вредности, док урушава демократске норме. Номинација Ане Брнабић за премијера представља покушај да се умири западна јавност и да пружи аргумент за европске комесаре, канцеларе и дипломате да он не може бити толико лош, ако именује геј жену за премијера, рекао је Слутмекер.

Имајући на уму слабост опозиције, еврократе виде Вучича као најважнијег политичара у Србији и претпостављајују да је он кључ за одржање мира у немирном региону, пише Вашингтон пост и додаје да многи европски политичари верују да су бивши националисти и моћници једини лидери на Балкану који могу спровести реформе које су неопходне за улазак њихових земаља у ЕУ.

Директор Центра за југоисточне европске студије на Универзитету у Грацу Флоријан Бибер тај приступ назива "стабилократија". У случају Србије, европски лидери приоритет дају деликатним преговорима са Косовом, као и томе да приволе Београд да се придружи заједничким напорима да се преиспита растући утицај Русије у региону. Али та стратегија ослањања на једну особу носи са собом ризик дугорочне штете по демократију и већ чини да неким иначе проевропски оријентисаним Србима постаје доста ЕУ.

Уз подсећање да је прошлог петка Вучич приредио велику прославу поводом инаугурације коју је његова партија упоредила са сахраном маршала Јосипа Броза Тита, лист додаје да је традиција балансирања између Истока и Запада популарна у српској јавности и да и Вучић воли да је имитира.

Вашингтон пост додаје да ће Ана Брнабић вероватно положити заклетву 30. јуна уз много мање фанфара и наводи да је један српски портал сумирао очекивања од њеног мандата текстом под насловом "42 ствари које ће се променити у Србији са геј премијерком" где је уз сваки број празан простор осим уз 42 где стоји "ништа".

(Бета)